

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. gruodžio 14 d.*

Byloje T-209/01

Honeywell International Inc., įsteigta Morristown, Niu Džersyje (Jungtinės Valstijos), atstovaujama QC K. Lasok, advokato F. Depoortere,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujama R. Lyal, P. Hellström ir F. Siredey-Garnier, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą

Rolls-Royce plc, įsteigtos Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos *solicitor* A. Renshaw,

* Proceso kalba: anglų.

ir

Rockwell Collins, Inc., įsteigtos Cedar Rapids, Iowa (Jungtinės Valstijos), atstovaujamos *solicitor* T. Soames, *solicitor* J. Davies, *solicitor* A. Ryan ir advokato P. Camesasca,

įstojusių į bylą šalių,

dėl 2001 m. liepos 3 d. Komisijos sprendimo 2004/134/EB, kuriuo koncentracija pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka ir su EEE susitarimu (byla COMP/M.2220 – *General Electric prieš Honeywell*) (OL L 48, 2004, p. 1),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras ir N. J. Forwood,

kancleris H. Jung,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. gegužės 25 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- 1 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, p. 1, pataisantis OL 1990, L 257, p. 13), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1997 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1310/97 (OL L 180, p. 1) (toliau – po pataisymų ir pakeitimų, Reglamentas – Nr. 4064/89), 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Koncentracija, kuri nesukuria ar nesustiprina dominuojančios padėties, ir dėl to nėra itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, laikoma suderinama su bendrąja rinka.

3. Koncentracija, kuri sukuria arba sustiprina dominuojančią padėtį, ir dėl to itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, yra laikoma nesuderinama su bendrąja rinka.“

Ginčo aplinkybės

- 2 *Honeywell International, Inc.* (toliau – ieškovė) yra įmonė, veikianti visų pirma aviacijos produktų ir paslaugų, automobilių produktų, elektronikos priemonių, chemijos produktų, aukšto polimerizacijos laipsnio polimerų, transporto ir energetikos sistemų bei gyvenamųjų namų ar pramoninių pastatų apsaugos sistemų rinkose.
- 3 *General Electric Co.* (toliau – GE) yra įvairia gamybine veikla užsiimanti gamybos įmonė, veikianti visų pirma orlaivių variklių ir buitinių prietaisų gamybos, informatikos paslaugų, energetikos sistemų, apšvietimo, pramoninių sistemų, medicininių sistemų, plastiko, radijo laidų transliavimo, finansinių paslaugų ir transporto paslaugų srityse.
- 4 2000 m. spalio 22 d. GE ir ieškovė sudarė susitarimą, pagal kurį GE įsigijo visą ieškovės kapitalą (toliau – koncentracija), ir ieškovė tapo visiškai GE kontroliuojama dukterine įmone.
- 5 2001 m. vasario 5 d. Komisija gavo formalų pranešimą apie koncentraciją pagal Reglamento Nr. 4064/89 4 straipsnį.
- 6 Manydama, kad koncentracijai galėjo būti taikomas Reglamentas Nr. 4064/89, 2001 m. kovo 1 d. Komisija nusprendė pradėti tyrimo procedūrą, numatytą šio Reglamento 6 straipsnio 1 dalies c pastraipoje ir EEE susitarimo 57 straipsnyje (toliau – sprendimas pradėti procedūrą).

- 7 2001 m. kovo 15 d. GE ir ieškovė kartu pateikė Komisijai savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.
- 8 2001 m. gegužės 8 d. Komisija išsiuntė GE pranešimą apie kaltinimus, į kurį ji atsakė 2001 m. gegužės 24 dieną.
- 9 2001 m. gegužės 29 ir 30 d. GE ir ieškovė dalyvavo Komisijos surengtame posėdyje.
- 10 2001 m. birželio 14 ir 28 d. GE ir ieškovė, siekdamos, kad Komisija pritartų koncentracijai, pasiūlė dvi įsipareigojimų grupes.
- 11 2001 m. liepos 3 d. Komisija priėmė Sprendimą 2004/134/EB (byla COMP/M.2220 – *General Electric prieš Honeywell*) (OL L 48, 2004, p. 1), kuriuo pripažino koncentraciją nesuderinamą su bendrąja rinka ir su EEE susitarimu (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčijamas sprendimas

- 12 Ginčijamo sprendimo dėstomoji dalis išdėstyta taip:

„1 straipsnis

Koncentracija, kuria GE įgyja ieškovės kontrolę, pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka ir EEE susitarimu.

2 straipsnis

(Ginčijamas sprendimas) adresuojamas (GE...).

<...> “

- 13 Ginčijamo sprendimo motyvai gali būti apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 14 Komisijos manymu, prieš vykdydama koncentraciją GE pati užėmė dominuojančią padėtį didelės talpos komercinės klasės orlaivių variklių ir didelės talpos regioninių reaktyvinių orlaivių variklių rinkose. Jos padėties rinkoje stiprumas bei jos finansinė galia ir vertikali integracija eksploatuojant orlaivius pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartis yra įrodymai, kuriais remiantis buvo padaryta išvada dėl GE dominuojančios padėties šiose rinkose dalies. Tyrimas taip pat parodė, kad ieškovė yra pagrindinis aviacijos ir ne aviacijos prietaisų, taip pat verslo klasės orlaiviams skirtų variklių ir variklio paleidimo įrangos – pastaroji yra svarbiausia variklių gamyboje – tiekėja.
- 15 Suvienijus abiejų įmonių veiklą būtų sukurta dominuojanti padėtis aviacijos ir ne aviacijos prietaisų bei verslo klasės orlaivių reaktyvinių variklių srityse, taip pat sustiprintos esamos GE dominuojančios padėties didelės talpos komercinės klasės orlaivių ir didelės talpos regioninių orlaivių reaktyvinių variklių rinkose. Šios dominuojančios padėties buvo sukurtos arba sustiprintos susidėjus keletui veiksnių: tam tikrose rinkose atsiradę horizontalūs ryšiai, padidėjusi GE finansinė galia, įvykdyta ieškovės veiklos vertikali integracija ir galiausiai jų atitinkamų papildomų produktų susiejimas.

- 16 Komisijos manymu, iš tikrųjų tokia integracija leidžia po koncentracijos atsiradusiam junginiui padidinti dviejų įmonių rinkos galią, kiek tai susiję su atitinkamais jų produktais. Dėl to būtų pašalinami konkurentai ir šiose rinkose būtų panaikinama konkurencija, o tai galiausiai neigiamai paveiktų produktų kokybę, paslaugą ir vartotojams taikomas kainas.

Procesas

- 17 Ieškovė pareiškė ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2001 m. rugsėjo 12 dieną. Tą pačią dieną GE taip pat pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo (byla T-210/01).
- 18 Atskirais dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai atitinkamai 2002 m. sausio 11, 15 ir 16 d., *Rolls-Royce Plc*, *Rockwell Collins Inc.* (toliau – *Rockwell*) ir *Thales SA* paprašė leisti įstoti į bylą Komisijos pusėje.
- 19 Ieškovė paprašė įstojančių į bylą šalių ir Komisijos tam tikrą rašytiniuose dokumentuose pateiktą informaciją tvarkyti konfidencialiai.
- 20 2002 m. birželio 26 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą *Rolls-Royce* ir *Rockwell*. Ta pačia nutartimi jis nurodė – kaip to prašė ieškovė – bylos dokumentus tvarkyti konfidencialiai, atsižvelgiant į įstojusių į bylą šalių pastabas. Vadovaujantis Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalimi atsižvelgiant į teismo posėdžio pranešimą *Thales* buvo leista įstoti į bylą vykstant žodinei proceso daliai.

- 21 Kadangi 2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu (OL C 251, p. 12) Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis buvo pakeista, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegiją, kuriai, atsižvelgiant į tai, ir buvo priskirta ši byla.
- 22 *Rolls-Royce* pareiškus prieštaravimą dėl ieškinio priedo, t. y. „*Nalebuff* pranešimo“, konfidencialumo, 2002 m. spalio 15 d. buvo surengtas neformalus posėdis, pirmininkaujant Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkui, dėl proceso organizavimo priemonių, po kurio ieškovė pateikė šio dokumento naują, nekonfidencialią versiją. Paklausta dėl prieštaravimo laikymosi po šios naujos versijos pateikimo, *Rolls-Royce* į šį klausimą per nustatytus terminus neatsakė.
- 23 Kadangi prašymas tvarkyti jos pateiktą pareiškimą konfidencialiai buvo atmetas, nes toks tvarkymas nebuvo numatytas Procedūros reglamente, *Rolls-Royce* pateikė savo nekonfidencialią versiją, o *Rockwell* pateikė savąją. Ieškovė ir Komisija per nustatytus terminus pateikė savo pastabas dėl šių pareiškimų.
- 24 Pagal Procedūros reglamento 14 straipsnį ir antrosios kolegijos pasiūlymą Pirmosios instancijos teismas, išklauses šalis pagal šio Procedūros reglamento 51 straipsnį, nusprendė bylą perduoti nagrinėti išplėstinės sudėties teismui.
- 25 Savo ieškinyje ieškovė paprašė sujungti šią bylą su byla T-210/01. Antrosios išplėstinės kolegijos pirmininkas pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį sprendimo dėl galimo sujungimo klausimą perdavė šiai kolegijai.

- 26 Pagal teisėjo pranešėjo pranešimą Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir imdamasis proceso organizavimo priemonių, numatytų Procedūros reglamento 64 straipsnyje, pateikė šalims klausimus. Jis taip pat paprašė Komisijos prieš posėdį pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys šiuos prašymus įvykdė.
- 27 Raštu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2004 m. vasario 2 d., *Thales* atsisakė įstoti į bylą. 2004 m. kovo 23 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios išplėstinės kolegijos pirmininkas, išklauses kitas šalis, į šį atsisakymą atsižvelgė.
- 28 2004 m. gegužės 25 d. posėdyje buvo išklaustyti žodiniai šalių pasisakymai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo klausimus. Po šio posėdžio žodinė proceso dalis buvo baigta.
- 29 2004 m. birželio 3 d. raštu ieškovė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė naują dokumentą ir savo pastabas dėl jo svarbos, prašydama, kad šioje byloje šie dokumentai būtų pridėti prie bylos medžiagos. 2004 m. liepos 8 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismas, siekdamas leisti šalims pateikti pastabas dėl šio prašymo pagal Procedūros reglamento 62 straipsnį, nusprendė atnaujinti žodinę proceso dalį.
- 30 Išklauses šalis ir vadovaudamasis Procedūros reglamento 64 straipsniu, Pirmosios instancijos teismas ėmėsi proceso organizavimo priemonės pridėdamas prie bylos medžiagos 2004 m. birželio 4 d. ieškovės dokumentus ir pastabas. Komisijos ir įstojusių į bylą šalių pastabos dėl šių dokumentų svarbos taip pat buvo pridėtos prie bylos medžiagos.
- 31 2004 m. lapkričio 23 d. žodinė proceso dalis buvo iš naujo užbaigta.

Šalių reikalavimai

32 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- sujungti šią bylą su byla T-210/01, *General Electric prieš Komisiją*;
- imtis būtinų tyrimo priemonių;
- panaikinti ginčijamąjį sprendimą;
- imtis bet kurios kitos alternatyvios arba papildomos priemonės, atsižvelgiant į gero teisingumo administravimo reikalavimą;
- priteisti iš Komisijos ir į bylą įstojusių šalių bylinėjimosi išlaidas.

33 Komisija, palaikoma *Rolls-Royce* ir *Rockwell*, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį;
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. Dėl ieškinio apimties ir ginčo dalyko

Šalių argumentai

- 34 Komisija, šiuo požiūriu palaikoma *Rolls-Royce*, teigia, kad ieškovės ieškinyje pateiktos nuorodos į GE nurodytus argumentus byloje T-210/01 prieštarauja Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktui, pagal kurį ieškinyje turi būti pateikta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Tokia nuoroda juo labiau nepriimtina, nes ieškovė buvo susipažinusi tik su GE ieškinio projektu, bet ne su jo galutine versija. Taigi ieškinyje, kiek tai susiję su aiškiai jame neaptais klausimais, turi būti pripažintas nepriimtiniu.
- 35 Komisija, atsižvelgdama į ieškovės aiškiai ieškinyje nurodytų pagrindų turinį, kiek tai iš esmės susiję su ginčijamo sprendimo dalimi, susijusia su susietų pardavimų vykdymu, mano, jog ieškovė nesilaikė šio akto, skirto klausimams, susijusiems su horizontaliais ryšiais ir vertikalia integracija, pagrindinės ir esminės dalies. Ginčijamas sprendimas buvo pagrįstas faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurios apskritai paėmus įrodo, jog dėl finansinės galios ir vertikalios integracijos derinio pirkimų, finansavimo ir GE orlaivių lizingo srityse bei ieškovės didelės galios skirtingose aviacijos pramonės produktų rinkose gali būti sukurtos arba sustiprintos dominuojančios padėty.
- 36 Atsiliepime į ieškinį Komisija paskelbė, kad „sprendimo motyvavimas yra pagrįstas tomis pačiomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, į kurias apskritai atsižvelgusi

(ir išimtinai atsižvelgusi į jų visumą), Komisija uždraudė vykdyti numatytą koncentraciją“. Tačiau savo triplike bei posėdyje ji nurodė, kad pakaktų vienos atskiros ginčijamajame sprendime nurodytos motyvų dalies, kad būtų pateisintas koncentracijos draudimas, vertindama atsiliepime į ieškinį savo pačios teiginį kaip „netinkamai suformuluotą“, nes jis galėjo būti aiškinamas atvirkščiai. Taigi net manant, kad visi ieškovės nurodyti kaltinimai, ypač kiek tai susiję su susietų pardavimų vykdymu, yra pagrįsti, nėra pagrindo panaikinti ginčijamą sprendimą, nes likę motyvai pakankamai įrodo Komisijos pripažinimo dėl koncentracijos nesuderinamumo su bendrąja rinka pagrįstumą.

37 *Rolls-Royce* pažymi, kad ieškovė nepateikė jokio argumento dėl daugumos motyvų, pateisinančių koncentracijos draudimą, ypač dėl GE dominuojančios padėties sustiprinimo didelės talpos komercinės klasės orlaivių arba didelės talpos regioninių orlaivių variklių rinkose bei dominuojančių padėčių sukūrimą verslo klasės orlaivių variklių ir mažų jūrinių dujų turbinų rinkose. Konkrečiai kalbant, dėl trijų savarankiškų veiksmų, paaiškinančių GE dominuojančios padėties sustiprinimą didelės talpos krovinių orlaivių variklių rinkoje, ieškovė rimtai neginčijo pašalinimo (iš rinkos) poveikių, atsirandančių dėl vertikalios integracijos, susijusios su ieškovės paleidimo įranga. Todėl ieškinys neturi jokios svarbos ir dalyko.

38 *Rockwell* pažymėjo, kad ieškovė savo ieškinyje nenagrinėjo horizontalių ryšių arba vertikalios integracijos, nes jo dalyje „Sprendimo santrauka“ nurodyti su tuo susiję įrodymai neturi būti vertinami kaip šio sprendimo apibūdinimas.

39 Ieškovė į šiuos prieštaravimus atsako pateikdama tris teiginius.

- 40 Pirma, ji pažymi, kad savo ieškinyje ji nurodė, jog remiasi visais GE byloje T-210/01 nurodytais argumentais, papildančiais jos argumentus. Ieškovės manymu, teismų praktika leidžia daryti tokią nuorodą į kitoje sujungtoje byloje pateiktus rašytinius dokumentus, ir, atsižvelgiant į ją, šių rašytinių dokumentų turinys ištraukiamas į jos ieškinį. Šiuo požiūriu savo duplike ji nurodo 1990 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Marcato prieš Komisiją* (T-82/89, Rink. p. II-735, 22–24 punktai). Posėdyje ji nurodo į atitinkamo teismo sprendimo „santrauką“, kuri buvo pateikta generalinio advokato S. Alber išvadoje, paskelbtoje priimant 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Belgija prieš Komisiją* (C-263/98, Rink. p. I-6063, I-6064), cituodama vienintelį sprendimą, t. y. 1995 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *ICI prieš Komisiją* (T-37/91, Rink. p. II-1901, 43 punktas ir paskesni punktai), kur Pirmosios instancijos teismas priėmė nuorodą į ieškinį byloje T-36/91, kur ginčas vyko tarp tų pačių šalių, atstovaujамų tų pačių advokatų.
- 41 Tačiau Komisija ir *Rolls-Royce* neteigia, kad pateikiant šią nuorodą būtų daroma įtaka jų gebėjimui apsiginti, nes *Rockwell* būtų galėjusi puikiausiai suprasti ir atsakyti į visus pateiktus argumentus.
- 42 Be to, ieškovė primena, kad ji prašo sujungti bylas T-209/01 ir T-210/01 ir teigia, kad net manant, kaip tai teigia Komisija, jog jos ieškinyje yra spragų, sujungus abi bylas jos būtų ištaisytos. Posėdyje grįsdama savo teiginį dėl sujungimo teisinių poveikių, ji visų pirma nurodo 1980 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Forges de Thy-Marcinelle ir Monceau prieš Komisiją* (26/79 ir 86/79, Rink. p. 1083).
- 43 Antra, ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo, kurį ji savo ieškinyje išsamiai ginčija, motyvai dėl susietų pardavimų vykdymo sudaro ginčijamo sprendimo pagrindinį elementą, nes Pirmosios instancijos teismui pripažinus jos kaltinimų pagrįstumą neišvengiamai būtų panaikintas ir pats ginčijamas sprendimas. Šiuo požiūriu ji pažymi, kad savo atsiliepime į ieškinį Komisija pati informavo, jog ginčijamas sprendimas pagrįstas elementų visuma, kuri pateisina jos išvadą dėl koncentracijos nesuderinamumo su bendrąja rinka. Taigi ginčijamas sprendimas turi būti

panaikintas, jei bus įrodyta, kad esminis jo motyvavimo aspektas, susijęs su konglomerato poveikiais, yra klaidingas.

44 Posėdyje ieškovė papildė, kad dėl Komisijos elgesio administracinėje procedūroje pranešusiosios šalys patikėjo, jog jų koncentracija bus patvirtinta, jei bus rastas sprendimas, leidžiantis pašalinti Komisijos abejones dėl ateities susietų pardavimų vykdymo. Būtent dėl šios priežasties Pirmosios instancijos teisme ieškovė iš esmės susikoncentravo ties šiuo bylos klausimu.

45 Trečia, ieškovė pažymi, kad bet kuriuo atveju jos ginčijamo sprendimo aprašyme klausimai, susiję su horizontaliais ryšiais ar vertikalia integracija, buvo aptarti jos ieškinio dalyje „Sprendimo santrauka“. Šioje dalyje ieškovė pateikė ginčijamo sprendimo aprašymą su komentarais, kur ji teigia, jog šis sprendimas, kiek tai susiję su nagrinėjamomis rinkomis, remiasi keliais arba visais toliau nurodytais pagrindais: pirma, horizontaliais ryšiais ir vertikaliu antikonkurenciniu poveikiu, antra, GE finansine galia ir ieškovės vertikalia integracija su GE dukterinėmis įmonėmis *GE Capital Aviation Services* (toliau – *GECAS*) ir *GE Capital Corporate Aviation Group* (toliau – *GECCAG*) naujo junginio viduje ir, trečia, šio junginio sudaromais susietų pardavimais. Ieškovė pažymi, kad rinkose, kuriose horizontalūs ryšiai yra svarbūs, ginčijamajame sprendime dėl to įvykdyta analizė kiekvieno produkto atžvilgiu yra mažai tikėtina arba nepakankamai motyvuota. Taigi ginčijamas sprendimas iš esmės remiasi kitais dviem motyvais. Ieškovės manymu, antrasis motyvas yra toks mažai tikėtinas, jog nėra būtina ties juo išsiplėsti. Taigi trečiasis motyvas – susietų pardavimų vykdymas – yra svarbiausias. Be to, Komisijos laikomų būtinomis investicijų sumažėjimo esmė buvo susijusi su šiuo ginčijamo sprendimo aspektu.

46 Ieškovė primygtinai teigia, kad jos nurodyti ginčijamo sprendimo trūkumai yra gana rimti, jog jis būtų panaikintas visas. Iš tikrųjų, kaip tai pripažino ir Komisija, tik

visomis išnagrinėtomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis galima pagrįsti koncentracijos draudimą. Atsakydama *Rolls-Royce* ieškovė nurodo, kad vien paleidimo įrangos klausimo, kuris, be kita ko, buvo išspręstas prisiimant išipareigojimus, neužtenka siekiant pateisinti ginčijamą sprendimą.

- 47 Dėl visų šių priežasčių Komisijos ir į bylą įstojusių šalių nurodyti prieštaravimai, susiję su tariamu nuorodos į GE ieškinį nepriimtumu ir su šioje byloje pateiktame ieškinyje nurodytų ieškinio pagrindų neveiksmingumu, prieštarauja teisingumo gero administravimo principui ir nėra paremti jokiais kitu nustatytu motyvu.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Įžanga

- 48 Visų pirma pažymėtina, kadangi tam tikri motyvai, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas, teisės požiūriu patys gali užtektinai jį pagrįsti, tai galimos kitų akto motyvų klaidos bet kuriuo atveju nedaro įtakos jo rezoliucinei daliai (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija ir Prancūzija prieš TF1*, C-302/99 P ir C-308/99 P, Rink. p. I-5603, 26–29 punktus).
- 49 Be to, kadangi Komisijos sprendimo rezoliucinė dalis pagrįsta keliomis argumentų grupėmis, iš kurių kiekvienos pakanka pagrįsti šią rezoliucinę dalį, šį aktą iš esmės reiktų panaikinti nebent tuo atveju, jei kiekviena iš šių argumentų grupių būtų neteisėta. Remiantis šia prielaida klaidos arba kito pažeidimo, kuris darytų poveikį

tik vienai argumentų grupei, nepakanka siekiant pateisinti ginčijamo sprendimo panaikinimą, nes jis negali daryti lemiamos įtakos institucijos suformuluotai rezoliucinei daliai. (analogiškai žr. 2002 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Graphischer Maschinenbau prieš Komisiją*, T-126/99, Rink. p. II-2427, 49–51 punktus ir jame cituojamą teismų praktiką). Ši taisyklė ypač taikoma sprendimams koncentracijų kontrolės srityje (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Schneider Electric prieš Komisiją*, T-310/01, Rink. p. II-4071, 404–420 punktus, taip pat tolesnius 80 ir 81 punktus).

- 50 Taip pat šiuo klausimu primintina, kad, jei ieškovė savo ieškinyje dėl panaikinimo neginčija argumentų grupės, kurios pakanka pagrįsti akto rezoliucinę dalį, šią argumentų grupę, taip pat ir ja grindžiamą aktą jos atžvilgiu reikia laikyti teisėtai ir patvirtintais (analogiškai žr. 1999 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, Rink. p. I-5363, 57–63 punktus).
- 51 Atsižvelgiant į anksčiau išdėstytus motyvus, reikia išnagrinėti, ar šioje byloje ieškovės nurodytų ieškinio pagrindų pakanka juos laikyti pagrįstais, siekiant panaikinti ginčijamo sprendimo rezoliucinę dalį, ir kuriais prireikus būtų galima pagrįsti ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo. Darant prielaidą, kad tinkamai nurodytų ieškinio pagrindų, net kartu imant, nepakanka pateisinti ginčijamo sprendimo panaikinimą, jie yra neveiksmingi ir todėl visas ieškinys yra nepagrįstas (šiuo klausimu žr. 1997 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EFMA prieš Tarybą*, T-121/95, Rink. p. II-2391, 115–122 punktus).
- 52 Šiuo požiūriu visų pirma svarbu nustatyti šio ieškinio tikrąją apimtį, išnagrinėjant šiuo požiūriu galimą tam tikrų ieškinio pagrindų, kuriuos ieškovė teigia pateikusi, nepriimtimumo klausimą.

Dėl nuorodos į ieškinio pagrindus, nurodytus byloje T-210/01

- 53 Formaliai nepateikdama prieštaravimo dėl priimtimumo Komisija nurodė tam tikrus specifinius ieškinio nepriimtimumo aspektus. Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką ieškinių priimtimumo sąlygų nesilaikymas sudaro nepriimtimumą viešosios tvarkos apsaugos pagrindu – šį klausimą esant reikalui savo iniciatyva gali ir turi iškelti pats Bendrijos teisėjas (1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Michailidis ir kt. prieš Komisiją*, T-100/94, Rink. p. II-3115, 49 punktas ir 2001 m. spalio 25 d. nutarties *Métropole Télévision – M 6 prieš Komisiją*, T-354/00, Rink. p. II-3177, 27 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo nutarties *Conseil national des professions de l'automobile ir kt. prieš Komisiją*, C-341/00 P, Rink. p. I-5263, 32 punktą).
- 54 Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį ieškinyje turi būti nurodyta visų pirma „bylos dalykas“ ir „ieškinio pagrindų santrauka“. Be to, pagal šio Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį „naujų ieškinio pagrindų pateikimas bylos teismo nagrinėjimo metu draudžiamas, nebent šie ieškinio pagrindai nėra paremti teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios buvo nustatytos proceso metu“. Iš šių nuostatų išplaukia, kad bet kuris ieškinio pagrindas, kuris nėra gana aiškiai suformuluotas paduodant ieškinį teismui, turi būti laikomas nepriimtiniu. Teismų praktika aiškiai patvirtina, kad kalbant apie nepriimtimumą viešosios tvarkos apsaugos pagrindu, šio nepriimtimumo klausimą esant reikalui savo iniciatyva gali iškelti pats Pirmosios instancijos teismas (2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Joyson prieš Komisiją*, T-231/99, Rink. p. II-2085, 154 punktas).
- 55 Be to, iš teismų praktikos matyti, kad ieškovės ieškinio pagrindų santrauka turi būti gana aiški ir tiksli, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas atitinkamai nagrinėti ieškinį prireikus be jokios kitos papildomos informacijos, kuria būtų galima pasiremti (2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją*, T-145/98, Rink. p. II-387, 66 punktas ir 2004 m. kovo 16 d. Sprendimo *Danske Busvognmænd prieš Komisiją*

prieš Komisiją, T-157/01, Rink. p. II-917, 45 punktas). Analogiškai reikalavimai taikomi tada, kai grindžiant ieškinio pagrindą pateikiamas kaltinimas (1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mo Och Domsjö prieš Komisiją*, T-352/94, Rink. p. II-1989, 333 punktas).

- 56 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog esminė faktinė ir teisinė pagrindžianti informacija, bent sutrumpintai, bet nuosekliai ir suprantamai būtų išdėstyta ieškinyje (žr. 2003 m. sausio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-178/00, Rink. p. I-303, 6 punktą; 1997 m. gegužės 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Guérin automobiles prieš Komisiją*, T-195/95, Rink. p. II-679, 20 ir 21 punktus; 55 punkte minėto sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją* 66 punktą; 2000 m. liepos 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *RJB Mining prieš Komisiją*, T-110/98, Rink. p. II-2971, 23 punktą ir joje nurodytą teismų praktiką; 2003 m. balandžio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Travellex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją*, T-195/00, Rink. p. II-1677, 26 punktą ir 55 punkte minėto sprendimo *Danske Busvognmænd prieš Komisiją* 45 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 1961 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Fives Lille Cail ir kt. prieš Aukščiausiąją instituciją*, 19/60, 21/60, 2/61 ir 3/61, Rink. p. 561, 588, ir 1991 m. kovo 5 d. Sprendimo *Grifoni prieš CEEA*, C-330/88, Rink. p. I-1045, 17 ir 18 punktus).
- 57 Šiuo požiūriu, nors ieškinio tekstas atskirais klausimais ir gali būti pagrindžiamas ir papildytas nuorodomis į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendra nuoroda į kitus rašytinius dokumentus, net pridėtus prie ieškinio, negali kompensuoti esminių teisinių argumentų, kurie pagal toliau nurodytas nuostatas turi būti nurodyti ieškinyje, trūkumo (1999 m. gegužės 21 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-154/98, Rink. p. II-1703, 49 punktas). Be to, Pirmosios instancijos teismas prieduose neturi ieškoti ir nustatinėti ieškinio pagrindų ir argumentų, kuriuos jis galėtų laikyti sudarančiais ieškinio pagrindą, nes priedai turi tikrai įrodomąją ir pagalbinę reikšmę (54 punkte minėto sprendimo *Joyson prieš Komisiją* 154 punktas; 1997 m. lapkričio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cipeke prieš Komisiją*, T-84/96, Rink. p. II-2081, 34 punktas, 1999 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš*

Komisija, T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, Rink. p. II-931, 39 punktas, – šiuo klausimu apeliacinėje instancijoje 2002 m. spalio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, nepanaikintas).

- 58 Tačiau ieškovė nurodo keletą sprendimų, kur Bendrijos teisėjas leido daryti nuorodas į rašytinius dokumentus, kurie buvo pateikti tame pačiame teisme jam nagrinėjant kitas bylas (žr. pirma nurodytą 40 punktą). Ieškovės manymu, nuoroda į tam pačiam teisėjui kitoje byloje pateiktus rašytinius dokumentus neturi būti laikoma nepriimtina.
- 59 Atsižvelgdamas į ieškovės 40 punkte nurodytą teismų praktiką, siekdamas pateisinti tokią nuorodą, Pirmosios instancijos teismas negali šioje byloje netaikyti anksčiau nurodytos taisyklės, pagal kurią ieškovės nurodyti ieškinio pagrindai turi būti santraukos forma pateikti pačiame ieškinyje. Pirmosios instancijos teismas savo sprendimo 40 punkte minėtame sprendime *ICI prieš Komisiją* (45 punktas) pažymėjo, kad šiuo požiūriu Teisingumo Teismo praktikoje atsižvelgiama į kiekvienos bylos ypatybes – grįsdamas šį teiginį jis pacitavo 1956 m. lapkričio 29 d. Sprendimą *Charbonnages de Beeringen ir kt. prieš Aukščiausiąją instituciją* (9/55, Rink. p. 325, 352), 1965 m. liepos 8 d. Sprendimą *Prakash prieš Komisiją* (19/63 ir 65/63, Rink. p. 677, 693), 1965 m. liepos 13 d. Sprendimą *Lemmerz-Werke prieš Aukščiausiąją instituciją* (111/63, Rink. p. 835, 858), 1971 m. balandžio 28 d. Sprendimą *Lütticke prieš Komisiją* (4/69, Rink. p. 325, 2 punktas), ir 42 punkte minėtą sprendimą *Forges de Thy-Marcinelle ir Monceau prieš Komisiją* (4 punktas).
- 60 Šiuo požiūriu visų pirma pažymėtina, kad priėmus tokią nuorodą į kitoje byloje paduotą ieškinį iš esmės būtų prieštaraujama 55–57 punktuose nurodytai Bendrijos teismų praktikai, pagal kurią pačiame ieškinyje turi būti pateikta nurodytų ieškinio pagrindų santrauka, leidžianti Pirmosios instancijos teismui visų pirma nagrinėti ieškinį nesiremiant jokia kita papildoma pagrindžiančia informacija.

- 61 Nors Bendrijos teisėjas atskirais atvejais leido ieškinio pagrindus nurodyti darant nuorodą į kitą bylą (42 punkte minėtas sprendimas *Forges de Thy-Marcinelle ir Monceau prieš Komisiją* bei 40 punkte minėtas sprendimas *Marcato prieš Komisiją*), jis atsisakė tai leisti kitose bylose (žr. 59 punkte minėtą sprendimą *Charbonnages de Beeringen ir kt. prieš Haute Autorité* bei 59 punkte minėtą sprendimą *Prakash prieš Komisiją*), tačiau nenurodė, bent jau aiškiai, koks yra tokio sprendimo lemiamas kriterijus.
- 62 Pažymėtina, kad visose bylose, kur buvo priimti ieškovės nurodyti sprendimai arba jie buvo pacituoti sprendimo *ICI prieš Komisiją* 45 punkte (anksčiau nurodytas 40 punktas), kur Bendrijos teisėjas sutiko, jog visi aiškiai ieškinyje nenurodyti ieškinio pagrindai gali būti laikomi teisėtai nurodytais remiantis į juos padaryta nuoroda, kai ieškovė nurodo į savo kitoje byloje pateiktus rašytinius dokumentus.
- 63 Šioje byloje – tai buvo pažymėta anksčiau – ieškovės ieškinyje padaryta nuoroda yra susijusi su ieškiniu, kurį tą pačią dieną pareiškė kita ieškovė – *GE*.
- 64 Taigi, jei būtų pritarta aiškiai ieškinyje nenurodytų ieškinio pagrindų priimtinumui atsižvelgiant į tai, jog tretieji asmenys juos nurodė kitoje byloje, į kurią daroma nuoroda šiame ieškinyje, tai iš tiesų leistų apeiti imperatyvius Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies reikalavimus.
- 65 Papildomai pažymėtina, kad byloje T-210/01 *GE* atstovauja kiti patarėjai nei tie, kurie atstovauja ieškovę pagrindinėje byloje. Be to, šioje byloje ieškovė nepridėjo *GE* ieškinio. Šios aplinkybės tik sustiprina ankstesniame punkte pakartotą išvadą, nes jos patvirtina šio ieškinio atskirumo ir savarankiškumo pobūdį atsižvelgiant į ieškinį, įregistruotą numeriu T-210/01.

- 66 Taip pat pažymėtina, kad kiekviena šalis pati atsako už jos pateikiamų procesinių aktų turinį – šis principas įtvirtintas visų pirma Procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalyje (šiuo klausimu žr. 40 punkte minėto sprendimo *ICI prieš Komisiją* 46 punktą). Nors ieškovė teigia susipažinusi su pirmine GE ieškinio versija, ji nenurodo, jog prieš pateikdama savo pačios ieškinį ji žinojo, koks buvo tikslus GE galutinės ieškinio versijos, į kurią ji darė nuorodas, turinys. Atvirkščiai nei to reikalauja gero teisingumo administravimo principas, nuoroda į GE ieškinį neleidžia Pirmosios instancijos teismui gana tiksliai nustatyti ieškinio pagrindų, nurodytų šioje byloje paduodant ieškinį.
- 67 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ir nesant reikalo šioje byloje spręsti klausimo, kokiomis sąlygomis ieškovė, atsižvelgdama į aplinkybes, turi teisę pateikti ieškinio pagrindus nurodydama į savo pačios rašytinius dokumentus kitoje byloje, reikia manyti, jog šalių tapatybė ir, konkrečiai kalbant, ieškovės tapatybė dviejose bylose yra esminė ieškinio pagrindų, kurie tariamai buvo pateikti nurodant į kitoje byloje pateiktus rašytinius dokumentus, priimtinumą sąlyga.
- 68 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ieškovės nuoroda į ieškinį, kurį GE pateikė byloje T-210/01, neturi jokio poveikio, kiek tai susiję su GE minėtoje byloje nurodytų ieškinio pagrindų įtraukimu į ieškovės pareikštą ieškinį pagrindinėje byloje.

Dėl prašymo sujungti bylas

- 69 Grįsdama savo prašymą sujungti šią bylą su byla T-210/01 ieškovė teigia, kad net manant, jog jos ieškinyje nuorodos darymas į GE ieškinį neleidžia laikyti ieškinio pagrindų, kuriuos ji norėjo nurodyti dėl kitų bylos aspektų nei susietų pardavimų vykdymas, priimtinais, šis sujungimas leistų uždengti galimas spragas, susijusias su

jos pačios ieškinio priimtinumu. Posėdyje ieškovė nurodė sprendimo 42 punkte minėtą sprendimą *Forges de Thy-Marcinelle ir Monceau prieš Komisiją* (4 punktas) bei nusistovėjusią teismų praktiką, kurią ji apibūdino kaip pradėjusią formuotis nuo pat Bendrijos teismų praktikos pradžios.

- 70 Kiek tai susiję su bylų T-209/01 ir T-210/01 galimo sujungimo padariniais, visų pirma pažymėtina, kad pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį:

„Bet kuriuo metu, išklausęs šalis ir generalinį advokatą, jei dviejų ar daugiau bylų dalykas yra tas pats, pirmininkas, motyvuodamas tuo, kad tarp šių bylų yra ryšys, gali nurodyti jas sujungti, kad būtų kartu vykdoma rašytinė arba žodinė proceso dalis arba priimamas galutinis sprendimas. Vėliau bylos gali būti atskirtos. Pirmininkas gali perduoti šiuos klausimus Pirmosios instancijos teismui.“

- 71 Kaip Teisingumo Teismas pažymėjo savo 2001 m. birželio 21 d. Sprendime *Moccia Irme ir kt. prieš Komisiją* (C-280/99 P–C-282/99 P, Rink. p. I-4717, 66 punktas), iš šios nuostatos išplaukia, kad nutartis dėl bylų sujungimo neturi jokios įtakos bylų savarankiškumui ir jų autonomiškumui, nes bet kada galima nuspręsti jas atskirti. Taigi šiame sprendime Teisingumo Teismas nutarė, kad abi ieškovės negalėjo remtis Teisingumo Teisme ieškinio pagrindais, kurių jos nenurodė pirmoje instancijoje, nepaisant jų bylų sujungimo Pirmosios instancijos teisme su kitomis bylomis, kur šiuos ieškinio pagrindus iš tikrųjų nurodė kiti ieškovai (sprendimo 61–68 punktai).

- 72 Taip pat konstatuotina, kad bylų sujungimas yra priemonė, kurios pirmininkas arba atitinkamai Pirmosios instancijos teismas gali imtis pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį, tačiau jis nėra įpareigotas tai daryti, net jei šalys tai prašo, nes šis sprendimas priklauso nuo jo laisvo vertinimo dėl tinkamiausio būdo organizuoti

teismo procesą. Darytina išvada, kad priėmus ieškovės teiginį pirmininko procesinis sprendimas, susijęs su jo laisvu vertinimu, praplėstų ieškinio apimtį ir todėl nulemtų teismo proceso baigtį, todėl šis procesas taptų iš dalies savavališkas.

73 Kiek tai susiję su 59 punkte minėtu sprendimu *Charbonnages de Beeringen ir kt. prieš Aukščiausiąją instituciją*, pažymėtina, kad Teisingumo Teismas teigdamas, jog bendra nuoroda į tai, kas išdėstyta kitoje byloje, nėra pakankama, kad ieškinys būtų priimtinas, ypač dėl to, kad darant nuorodą nebuvo prašoma sujungti bylas, nutarė, jog tik laiku pateikus prašymą sujungti bylas ieškinys yra priimtinas. Tačiau jis tik konstatavo, kad šioje jo nagrinėjamoje byloje nepateikus tokio prašymo, jog Teisingumo Teismas svarstyti dvi bylas kartu, buvo sustiprintas ieškinyje padarytos bendros nuorodos į trečiojo asmens paduotą ieškinį nepakankamumo pobūdis.

74 Be to, kadangi Teisingumo Teismas savo 42 punkte minėtame sprendime *Forges de Thy-Marcinelle ir Monceau prieš Komisiją* nutarė, jog „antrojo ieškinio priimtinumas apima pirmojo nepriimtinumą“, pažymėtina, jog šioje byloje aptariamus ieškinius pateikė tas pats asmuo, nors šioje byloje ieškovė prašo remtis trečiojo asmens nurodytais ieškinio pagrindais.

75 Taigi nesant reikalo priimti sprendimą šioje byloje dėl galimų poveikių sujungus du tos pačios ieškovės paduotus ieškinius, užtenka konstatuoti, jog dviejų bylų, kur ieškovės skiriasi, sujungimas negali pakeisti atskirai kiekvienos iš ieškovių paduoto ieškinio apimties, nes priešingu atveju būtų pažeistas atskirų ieškinių savarankiškumas ir autonomiškumas (analogiškai žr. 71 punkte minėto sprendimo *Moccia Irme ir kt. prieš Komisiją* 66 punktą).

- 76 Taigi šioje byloje gali būti atsižvelgta tik į tuos ieškinio pagrindus, kuriais tariamai nebuvo remtasi darant bendrą nuorodą GE ieškinyje.
- 77 Šios bylos aplinkybėmis nėra pagrindo sujungti šią bylą su byla T-210/01. Taigi tuo klausimu ieškovės ieškinyje pateiktas prašymas atmestinas.

Dėl šioje byloje nurodytų ieškinio pagrindų neveiksmingumo

- 78 Šiuo požiūriu antrąjį ieškovės argumentą sudaro teiginys, jog su susietų pardavimų vykdymu susiję motyvai yra esminis ginčijamo sprendimo pagrindas, be kurio šis aktas negali galioti.
- 79 Pažymėtina, kad iš Reglamento Nr. 4064/89 2 straipsnio 3 dalies aišku, kad jeigu skirtingose rinkose veikiančių įmonių koncentracija, apie kurią buvo pranešta, sukuria arba sustiprina dominuojančią padėtį vienoje rinkoje ir dėl to itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, Komisija turi iš esmės ją uždrausti, net ir tuo atveju, jeigu ši koncentracija nesudaro jokių kitų apribojimų konkurencijai. Kai Komisija iš eilės nagrinėja keletą rinkų ir padaro išvadą, kad dominuojanti padėtis bus sukurta arba sustiprinta keliose iš jų ir dėl to bus itin apribojama veiksminga konkurencija, konstatuotina, kad – jei sprendime aiškiai nenustatyta kitaip, – Komisijos manymu, kiekvienoje iš šių rinkų dėl koncentracijos atsirandanti padėtis pati pateisina koncentracijos, apie kurią buvo pranešta, draudimą.

- 80 Šiuo požiūriu primintina, kad savo 49 punkte minėtame sprendime *Schneider Electric prieš Komisiją* (404–420 punktas) Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, jog šioje byloje, susijusioje su skirtingų nacionalinių rinkų analize, nustatytos klaidos pačios savaime nėra pakankamos, kad būtų panaikintas Komisijos pateikti kaltinimai dėl skirtingų sektorių rinkų Prancūzijoje. Taigi su Komisijos sprendimu susijusi analizė, pagal kurią nagrinėjama koncentracija draudžiama, kiek tai susiję su pastarosiomis rinkomis, negali būti laikoma nepakankama vien dėl kitose rinkose nustatytų klaidų.
- 81 Be to, kadangi Komisija konstatuoja, kad gali būti sukurta arba sustiprinta dominuojanti padėtis vienintelėje rinkoje dėl keleto atskirų ir savarankiškų priešasčių, iš esmės konstatuotina, o Komisijos priimto sprendimo atitinkamuose motyvuose nėra priešingų teiginių, jog Komisija galėjo padaryti šią išvadą remdamasi bet kuria nurodyta priežastimi. Ypač todėl, kaip tai išplaukia iš šio motyvų pagrindo savarankiško aprašymo, kad jo vieno pakanka nustatyti, jog aptariamoje rinkoje būtų pakeistos kiekybinės ar kokybinės konkurencijos sąlygos.
- 82 Šioje pagrindinėje byloje Komisija ginčijamo sprendimo 567 konstatuojamoje dalyje nurodė, kad darytina išvada, jog „planuojama koncentracija gali sukurti arba sustiprinti dominuojančią padėtį (didelės talpos komercinės klasės orlaivių) variklių, (didelės talpos) regioninių reaktyvinių orlaivių variklių, reaktyvinių verslo klasės orlaivių variklių, aviacijos ir ne aviacijos prietaisų, taip pat jūrinių dujų turbinų rinkose, dėl ko bendrojoje rinkoje iš esmės bus apribota veiksminga konkurencija.“
- 83 Komisija, tą ji pažymėjo atsiliepime į ieškinį, ginčijamajame sprendime nenustatė problemų, kurios buvo identifikuotos kiekvienoje jos išnagrinėtoje rinkoje ir kurias ji vėliau išvardijo savo ankstesniame punkte pateiktoje išvadoje, hierarchijos. Taigi iš ginčijamo sprendimo darytina išvada, kad kiekviena atskira jos motyvų dalis ir, ypač,

kiekvienos iš minėtame punkte jos išvardytų rinkų analizė, iš tikrųjų sudaro savarankišką ginčijamo sprendimo argumentų grupę.

- 84 Šią išvadą paremia atliktas išsamus atskirų Komisijos motyvų dalių tyrimas.
- 85 Šiuo požiūriu konstatuotina, kad motyvai, susiję su horizontaliais ryšiais, kurie atsirastų dėl koncentracijos, apie kurią buvo pranešta, didelės talpos regioninių orlaivių variklių, verslo klasės orlaiviams skirtų variklių ir mažų dujų turbinų rinkose, negali kartu sustiprėti atsižvelgiant į tai, kad tarp šių rinkų nėra ekonominių ryšių. Konkrečiai kalbant, sukūrus dominuojančią padėtį mažų jūrinių dujų turbinų rinkoje nei ji darytų įtaką, nei jai būtų daroma įtaka sukuriant ar sustiprinant dominuojančias padėtis kitose variklių ir kitų astronautikos dalių rinkose, nes abiem atvejais kalbama apie produktus, susijusius su atskirais komerciniais sektoriais.
- 86 Tačiau šiuo požiūriu pažymėtina, kad 428–431 konstatuojamuose dalyse, pavadintose „a) horizontalūs ryšiai esančiose platformose“, Komisija apibūdino neatidėliotinus koncentracijos poveikius didelės talpos regioninių orlaivių variklių rinkoje, atsirandančius dėl minėtų horizontalių ryšių. Šiame apibūdinime Komisija, siekdama atmesti koncentracijos šalių argumentą, jog susiliejimu sukurtas monopolis yra grynai statiškas fenomenas, daro nuorodą į *GE Capital* ir *GECAS* daromą įtaką, kuri sustiprina esamą *GE* dominuojančią padėtį aptariamojoje rinkoje. Tačiau šiomis aplinkybėmis Komisija nesirėmė savo teiginiu, susijusiu su susietų pardavimų vykdymu. Šis teiginys, kiek tai susiję su didelės talpos regioninių orlaivių reaktyvinių variklių rinka, buvo nurodytas tik dalyje, pavadintoje „b) Koncentracijos poveikiai ateities konkursams, susijusiems su platformomis“, kur pateikiama atskira santrauka, susijusi su susiliejimo šioje rinkoje vidutinės trukmės ir ilgalaikiais poveikiais. Iš to,

kas išdėstyta, išplaukia, jog Komisija ginčijamajame sprendime konstatavo, kad horizontalūs ryšiai, atsiradę po koncentracijos didelės talpos regioninių orlaivių reaktyvinių variklių rinkoje, iškart sustiprino buvusią GE dominuojančią padėtį neatsižvelgiant į bet kurį kitą veiksni, galintį dar labiau sustiprinti šią padėtį ateityje.

87 Kalbėdama apie mažų dujų turbinų rinką, Komisija apibūdino horizontalius ryšius atskiroje ginčijamo sprendimo dalyje, apimančioje 476–477 konstatuojamas dalis, prieš nagrinėdama atskiruose skyriuose „konkurentų iš rinkos pašalinimą“ vykdant ieškovės ir GE vertikalią integraciją bei „konkurentų iš rinkos pašalinimą“ vykdant vertikalią integraciją mažų jūrinių dujų turbinų ir ieškovės elektronikos produktų ir valdymo prietaisų rinkose. Komisija sprendimo 476 konstatuojamoje dalyje nurodė, kad koncentracija sukurtų junginį, užimantį 65–80 % aptariamą rinkos dalį, kuris yra keturis penkis kartus didesnis nei jo artimiausias konkurentas. Iš to ji 477 konstatuojamoje dalyje daro išvadą, kad šis junginys toli gražu nėra svarbiausias mažų jūrinių dujų turbinų rinkos dalyvis ir nurodo priežastis, dėl kurių konkurencija tarp kitų esančių ir galimų šios rinkos dalyvių nėra veiksminga. Iš ginčijamo sprendimo struktūros ir šios dalies teksto, Komisijos manymu, matyti, kad koncentracijos poveikių, apibūdintų pirmajame skirsnyje, susijusiame horizontaliais ryšiais turbinų srityje, pakanka, kad būtų sukurta dominuojanti padėtis šioje rinkoje, neatsižvelgiant į kitus veiksnius, kurie prisideda ribojant patekimą į rinką ir todėl dar labiau sustiprina šią padėtį.

88 Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad šioje byloje ieškovė taip pat neginčijo nei Komisijos teiginio, susijusio su konkurentų pašalinimu mažų jūrinių dujų turbinų rinkoje, įvykdžius GE šių produktų gamybinės veiklos ir ieškovės valdymo prietaisų ir kitų prietaisų, naudojamų šiose turbinose, gamybinės veiklos vertikalią integraciją, nei teiginio, susijusio su konkurentų pašalinimu iš mažų jūrinių dujų turbinų rinkos įvykdžius ieškovės ir GE vertikalią integraciją atsižvelgiant į pastarosios finansinę galią (žr. ginčijamo sprendimo 478–484 konstatuojamąsias dalis, taip pat toliau nurodytus 113 ir 114 punktus).

- 89 Kiek tai susiję su konkurentų pašalinimu iš rinkos vykdant didelės talpos verslo klasės orlaiviams skirtų variklių ir ieškovės paleidimo įrangos gamybos veiklų vertikalią integraciją, Komisija ginčijamo sprendimo 419 konstatuojamoje dalyje aiškiai nurodė, kad neatsižvelgiant į susietų produktų pasiūlymų padarinius, numatyta koncentracija sustiprino GE dominuojančią padėtį didelės apimties verslo klasės orlaiviams skirtų variklių rinkoje, nes vertikalčiai apribojo rinkoje konkuruojančius variklių gamintojus.
- 90 Tačiau ieškovė savo duplike pažymėjo, kad Komisija savo atsiliepimo į ieškinį 51 punkte teigė, kad „be to, ir visų pirma sprendimo motyvavimas yra pagrįstas faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, į kurias kartu atsižvelgusi (ir tik atsižvelgusi į jų visumą), Komisija uždraudė vykdyti numatytą koncentraciją“. Ieškovės manymu, iš šio teiginio išplaukia, kad ginčijamas sprendimas gali būti nepanaikintas tik tuo atveju, jei visi jo esminiai pagrindai, kuriais jis paremtas, yra pagrįsti, ir visų pirma susietų pardavimų vykdymo analizė, kuri jos ieškinyje išsamiai ginčijama.
- 91 Tačiau Komisija patvirtino savo triplike ir pakartotojo posėdyje, kad kiekvienos jos ginčijamo sprendimo argumentų grupės pakaktų pateisinti koncentracijos, apie kurią buvo pranešta, draudimą. Posėdyje ji savo pačios ankstesniame punkte cituotą teiginį įvertino kaip „netinkamai suformuluotą“ ir pažymėjo, jog šis teiginys yra analizės, parengtos siekiant atsakyti į ieškovės argumentus, dalis; pagal šiuos argumentus sprendimas „didžia dalimi“ paremtas dviem prielaidomis, t. y., pirma, tariama GE finansine galia ir jos finansinių paslaugų, orlaivių pirkimo, lizingo ir aptarnavimo paslaugų veiklos vertikalčiai integracija bei, antra, ateities susietų pardavimų vykdymo praktika.
- 92 Šis Komisijos aiškinimas priimtinas.

- 93 Iš tikrųjų nagrinėjant atsiliepimo į ieškinį 48–51 punktus matyti, kad Komisija norėjo ginčyti ieškovės teiginį, jog šios pačios dvi „prielaidos“ sudarė tikrąjį ginčijamo sprendimo pagrindą, neatsižvelgiant į kitus šiame akte nagrinėtus koncentracijos, apie kurią buvo pranešta, antikonkurencinius aspektus.
- 94 Be to, tai Komisija teisingai pažymėjo posėdyje, Pirmosios instancijos teismas turi kontroliuoti paties sprendimo teisėtumą atsižvelgdamas į šiame akte nurodytus motyvus, o ne į tai, kas dėl jo buvo teigta atsiliepime į ieškinį. Iš tiesų Komisija atsiliepime į ieškinį savo teiginį nurodė dviprasmiškai, nes jis galėjo būti suprantamas taip, kad ji atsisako teiginio, jog bet kurio jos analizės elemento užtenka siekiant pagrįsti ginčijamą sprendimą. Tačiau atsižvelgiant į tai, jog ji savo triplike ir posėdyje patikslino, jog jos pozicija nebuvo tokia, nėra pagrindo taip aiškinti ginčijamą sprendimą, t. y. atvirkščiai, nei tai išplaukia iš jo teksto, struktūros ir vidinės struktūros (žr. toliau nurodytus 79–85 punktus).
- 95 Posėdyje ieškovė taip pat teigė, kad Pirmosios instancijos teismas turėjo tik išnagrinėti, ar Komisijos nustatyta konkurencinė padėtis skyrėsi nuo tos, kuri iš tikrųjų susiklostė po koncentracijos. Tuo atveju, jei šiuo požiūriu buvo svarbių reikšmingų skirtumų, ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas. Šiais argumentais ieškovė iš esmės teigia, jog Komisija turi nuspręsti, ar reikia uždrausti koncentraciją po Pirmosios instancijos teismo sprendimo atmesti jos tyrimą, susijusį su tam tikromis rinkomis. Taigi Pirmosios instancijos teismas, remdamasis šiais argumentais, neturi palikti galioti draudžiantį sprendimą vietoje savo bendros išvados priimdamas Komisijos padarytąją.
- 96 Tačiau, tai buvo pažymėta 79 punkte, Komisija turi drausti koncentraciją, tenkinančią Reglamento Nr. 4064/89 12 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus. Taigi nėra pagrindo panaikinti draudžiantį sprendimą remiantis tuo, kad ieškovė neįrodė vienos ar keleto tyrimo klaidų, kiek tai susiję su viena ar keliomis rinkomis,

jeigu iš draudžiančio sprendimo išplaukia, kad koncentracija, apie kurią buvo pranešta, atitinka šiuos kriterijus kalbant apie vieną ar keletą kitų rinkų (žr. 48–50 ir 79–81 punktus). Konkrečiai kalbant, jei motyvai, susiję su šiomis kitomis rinkomis, nėra ginčijami ieškinyje, konstatuotina, kiek tai susiję su aptariamu ieškiniu, jog jie yra pagrįsti. Darydamas išvadas dėl ieškinio materialiosios apimties, Pirmosios instancijos teismas savo vertinimais nekeičia tų, kuriuos padarė Komisija, nes institucijos vertinimai, kurie nėra ginčijami, ir toliau sudaro šio akto pagrindą.

- 97 Papildomai prie 78 punkte pakartotų argumentų ieškovė posėdyje taip pat pažymėjo, kad Komisija sudarė įspūdį, ypač administracinėje procedūroje, kad susietų pardavimų vykdymo rizika po koncentracijos buvo lemiamas aspektas byloje. Šis klaidingas įspūdis buvo sudaromas visos administracinės procedūros metu ir atėmė iš koncentracijos šalių galimybę pasiūlyti įsipareigojimus, galinčius išspręsti kitas problemas. Taip buvo ir dėl tos priežasties, kad ieškovė savo ieškinyje susikoncentravo ties konglomerato poveikiais, atsiradusiais dėl koncentracijos.
- 98 Šie ieškovės pirmą kartą teismo posėdyje pateikti argumentai sudaro naują ieškinio pagrindą. Atsižvelgiant į tai, kad šis ieškinio pagrindas yra susijęs su Komisijos tariamai pasirinkta elgesio linija administracinėje procedūroje, savaime aišku, jog ieškovė galėjo jį nurodyti pateikdama teismui savo pirminį ieškinį. Taigi jis yra nepriimtinas atsižvelgiant į Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.
- 99 Bet kuriuo atveju Komisija savo 2001 m. pranešime apie kaltinimus aiškiai nurodė kaltinimus dėl visų susiliejo antikonkurencinėmis padarinių, ypač dėl iš jo išplaukiančių horizontalių ir vertikalinių poveikių, kurie vėliau buvo nustatyti ginčijamajame sprendime (ypač žr. šio pranešimo 118–122, 124–126, 459–471, 473, 474, 578–586 ir 612–633 punktus). Taigi konstatuotina, kad koncentracijų kontrolės srityje Komisijai šalia jos pareigos nurodyti kaltinimus, kuriuos ji pateikia pranešime, ir juos papildyti, jei ji vėliau nusprendžia pateikti naujus prieštaravimus,

negali būti nustatyta pareiga nurodyti savo motyvų, susijusių su jos galimais svarstymais dėl galimo problemų, kurios anksčiau buvo nustatytos laikotarpiu tarp šio pranešimo išsiuntimo ir galutinio sprendimo priėmimo, išsprendimo, negali būti nustatyti papildomi įpareigojimai (šiuo klausimu žr. 1972 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo, *Sandoz prieš Komisiją*, 53/69, Rink. p. 845, 14 punktą, ir 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 192 ir 193 punktus; 1999 m. kovo 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Assicurazioni Generali ir Unicredito prieš Komisiją*, T-87/96, Rink. p. II-203).

100 Be to, kadangi ieškovė net neteigė gavusi tikslias, besąlygiškas ir suderintas garantijas, išplaukiančias iš leistinių ir patikimų Komisijos šaltinių, kiek tai susiję su tam tikrų kaltinimų atsisakymu, šioje byloje negali būti taikomas teisėtų lūkesčių principas (žr. šiuo klausimu 1999 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Forvass prieš Komisiją*, T-203/97, RinkVT, p. I-A-129 ir II-705, 70 punktą, ir jame nurodytą teismų praktiką, bei 2000 m. sausio 18 d. Sprendimo *Mehibas Dordtselaan prieš Komisiją*, T-290/97, Rink. p. II-15, 59 punktą).

101 Galiausiai papildomai pažymėtina, kiek tai susiję su didelės talpos regioninių orlaivių variklių rinka, kad Komisija ginčijamo sprendimo 20 konstatuojamoje dalyje konstatavo ypatingą šių orlaivių svarbą Bendrijos sąlygomis, nes jie sudarė 14% jos viso Europos orlaivių parko. Ji ginčijamo sprendimo 431 konstatuojamoje dalyje pažymėjo, kad šios rinkos, kur po susilieimo atsiradęs junginys turi monopolį, svarbą, dėl ko oro transporto bendrovės vis labiau priklausys nuo šio junginio.

102 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, atmestini ieškovės argumentai, pagal kuriuos jos nurodytų kaltinimų dėl ginčo esmės, susijusios su konglomerato poveikiais, iš esmės susietų pardavimų vykdymu, pakanka, kad būtų pagrįstas ginčijamo sprendimo panaikinimas.

- 103 Konstatuotina, kad ginčijamajame sprendime nurodyti koncentracijos horizontalūs ir vertikalūs antikonkurenciniai poveikiai nėra papildomi motyvai bendroje ginčijamo sprendimo struktūroje ir pakankami, kad būtų pagrįstas koncentracijos, apie kurią buvo pranešta, draudimas.
- 104 Todėl ieškinys gali panaikinti ginčijamą sprendimą tik tada, jei pačiame ieškinyje aiškiai nurodytais ieškinio pagrindais neigiama Komisijos išvada dėl kiekvieno iš ginčijamajame sprendime išnagrinėtų atskirų aspektų ir ypač jame nustatytų horizontalių ir vertikalų antikonkurencinių poveikių.

Dėl ieškinio apimties

- 105 Galiausiai šiuo požiūriu reikia išnagrinėti ieškovės argumentus, pagal kuriuos savo ieškinio dalyje, pavadintoje „Sprendimo santrauka“, ji nurodė kaltinimus, susijusius su horizontaliais ir vertikaliais koncentracijos antikonkurenciniais poveikiais, kurie buvo nustatyti ginčijamajame sprendime. Reikia išnagrinėti, ar ieškovės pastabos gali būti kvalifikuotos kaip ieškinio pagrindai.
- 106 Nors ieškinio dėl panaikinimo dalyje, pavadintoje „Sprendimo santrauka“, esantys elementai iš pirmo žvilgsnio nėra skirti suformuoti savarankiškus ieškinio pagrindus, kuriais remiantis ginčijamas sprendimas galėtų būti panaikintas, bet labiau apibūdinti patį ginčijamą aktą, neįmanoma *a priori* atmesti galimybės, kad ši ieškinio dalis galėtų apimti vieno ar kelių ieškinio pagrindų, susijusių su panaikinimu, santraukas. Tačiau tik tiek, kiek iš šioje dalyje išdėstyto teksto aiškiai ir vienareikšmiai matyti, kad be jo aprašomosios paskirties šiuo tekstu ginčijamas

ginčijamame sprendime nurodytų išvadų teisėtumas, jis prireikus gali būti laikomas sudarančiu ieškinio pagrindą neatsižvelgiant į ieškinio struktūrą ir jo vietą šio ieškinio vidinėje struktūroje.

- 107 Toliau paeiliui svarstomi teiginiai, kurie buvo nurodyti ieškinio dalyje, pavadintoje „Sprendimo santrauka“, susijusioje su kiekviena pagrindine argumentų grupe, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas.

— Horizontalūs ryšiai didelės talpos regioninių reaktyvinių orlaivių variklių rinkoje

- 108 Šiuo požiūriu ieškovė tik patvirtina tai, kas buvo nurodyta jos ieškinio 30 punkte:

„<...> Komisija sutinka, kad dalies rinkos padidėjimas dėl susiliejimo bus „gana ribotas“ ir vyks vadinamojo jau anksčiau buvusio GE dominavimo sąlygomis. Todėl teiginiai, pagal kuriuos GE ir *Honeywell* integracija kliudo klientams „pasinaudoti kainų konkurencija“ (tai, regis, prieštarauja išvadai, jog GE jau dominuoja rinkoje) ir joms suteikia „išskirtinį įsisteigimo pranašumą <...> kiek tai susiję su ateities platformomis“, yra nesvarbūs arba yra visiškai nesvarbūs.“

- 109 Iš šių teiginių matyti, kad ieškovė mano, jog ginčijamo sprendimo motyvai, susiję su šia rinka, apibūdina konkurencinės aplinkos pasikeitimą, kuris nėra svarbus. Tačiau esminiai su faktais ir teise susiję įrodymai, kuriais grindžiamas ieškinys, šiuo požiūriu nuosekliai ir suprantamai net ir apibendrintai neišplaukia iš ankstesniame punkte

nurodyto teksto. Iš tikrųjų ieškovė tik paaiškina mažą horizontalių antikonkurencinių poveikių, kuriuos nustatė Komisija, susijusių su horizontaliais poveikiais didelės talpos regioninių orlaivių variklių rinkai, svarbą nepaaiškindama kokie, jos manymu, būtų šių argumentų teisiniai padariniai.

- 110 Konkrečiai kalbant, iš aptariamo teksto dalies neįmanoma daryti išvados, ar ieškovės nori teigti, kad GE jau anksčiau turėta „vadinamoji“ dominuojanti padėtis niekaip negali būti sustiprinta vykdant koncentraciją arba ji būtų sustiprinta tik nežymiai, dėl ko jai būtų taikoma sąvoka „*de minimis*“ arba, galiausiai, ar dėl šios dominuojančios padėties sustiprinimo nebus itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas negali užbaigti šios ieškinio dalies pats nusprenddamas dėl teisinės kvalifikacijos, kurią reikia priskirti pernelyg paviršutiniškiems ieškovės kaltinimams.
- 111 Taigi ieškinio dalyje „Sprendimo santrauka“ 30 punkte išdėstytas tekstas nėra pakankamai aiškus ir tikslus, kad sudarytų ieškinio pagrindo santrauką Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies ir su jos aiškinimu susijusios teismų praktikos atžvilgiu (žr. ypač 55 punktą).
- 112 Kad ir kokia būtų situacija, susijusi su kitomis ginčijamajame sprendime nurodytomis rinkomis, konstatuotina, kad Komisijos analizė, susijusi su horizontaliais ryšiais didelės talpos regioninių orlaivių variklių rinkoje, ieškinyje nebuvo ginčijama ir todėl turi būti laikoma pagrįsta šio proceso tikslais.

— Horizontalūs ryšiai mažų jūrinių dujų turbinų rinkoje

113 Šiuo požiūriu ieškovė pateikė tik tai, kas nurodyta jos ieškinio 39 straipsnyje:

„Kiek tai susiję su mažų jūrinių dujų turbinų rinkomis, Komisija manė, kad susiliejimu būtų sukurta dominuojanti padėtis, nes: i) po susiliejimo atsiradęs junginys turėtų nuo 65 % iki 80 % rinkos; ii) dominuojanti *Honeywell* padėtis rinkoje būtų sustiprinta jai susivienijus su *GE* finansiniu pajėgumu ir vertikalia integracija; ir iii) per *Honeywell* veiklą, kuria konkurentams teikiamos pagrindinės dalys, *GE* galėtų daryti didelę įtaką savo konkurentams.“

114 Konstatuotina, kad šioje teksto dalyje paprasčiausiai tik aprašomi ginčijamajame sprendime nurodyti teiginiai, kiek tai susiję su šia rinka ir joje nėra jokių duomenų, kurie gali būti aiškinami kaip panaikinimo pagrindas pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Taigi kad ir kokia būtų situacija, kiek tai susiję su kitomis ginčijamajame sprendime nurodytomis rinkomis, konstatuotina, jog Komisijos analizė, susijusi su horizontaliais ryšiais mažų jūrinių dujų turbinų rinkose, ieškinyje nebuvo ginčijama ir todėl turi būti laikoma pagrįsta šio proceso tikslais.

— Paleidimo įrangos gamybos vertikalė integracija

115 Kalbant apie ieškovės paleidimo įrangos gamybos vertikalę integraciją su *GE* didelės talpos kroviniams orlaiviams skirtų reaktyvinių variklių gamyba, ieškovė savo ieškinio 29 punkte tik aprašo atitinkamus ginčijamo sprendimo motyvus:

„Kalbėdama apie didelės talpos krovinių orlaivių reaktyvinių variklių rinką, Komisija mano, kad GE jau užėmė dominuojančią padėtį šioje rinkoje, kur *Honeywell* neveikia. Komisija padarė išvadą, kad susiliejimas sustiprino GE dominuojančią padėtį, nes: <...> (iii) junginys, atsiradęs po susilieimo, turėjo motyvus ir galimybę sukliudyti kitiems variklių gamintojams konkuruoti, nes *Honeywell* yra svarbi paleidimo įrangos tiekėja.“

116 Dar kartą konstatuotina, kad šiame apibūdinime nėra jokių duomenų, kuriuos būtų galima laikyti panaikinimo pagrindu pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Taigi Komisijos išvada dėl GE dominuojančios padėties sustiprinimo didelės talpos krovinių orlaivių reaktyvinių variklių rinkoje atsižvelgiant į ieškovės poziciją paleidimo įrenginių gamyboje taip pat turi būti laikoma pagrįsta šio proceso tikslais.

117 Kad ir kokia būtų situacija, kiek tai susiję su kitomis ginčijamajame sprendime nagrinėtomis rinkomis, konstatuotina, jog Komisijos analizė dėl paleidimo įrenginių gamybinės veiklos vertikalios integracijos nebuvo ginčijama ieškinyje ir todėl turi būti laikoma pagrįsta šio proceso tikslais.

— Konglomerato poveikiai, atsirandantys dėl vertikalios integracijos

118 Galiausiai, kiek tai susiję su konglomerato poveikiais, išplaukiančiais iš ieškovės vertikalios integracija, GE filialams, t. y. *GECAS*, *GECCAG* ir *GE Capital*, ieškovė

nagrinėja tik kryžminio finansavimo galimybę, susijusią su *GE Capital* finansine galia. Kai dėl galimybės daryti įtaką klientų daromam pasirinkimui, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos GE varikliams ir ieškovės aviacijos prietaisams bei ne aviacijos prietaisams, ji, trumpai apibūdinusi šį Komisijos teiginį, ieškinio 43 punkte teigia: „Ši teorija yra tiek mažai tikėtina, kad mes šiame ieškinyje daugiau šio klausimo nenagrinėsime“. Kadangi ieškovė siekdama ginčyti ginčijamo sprendimo motyvų, susijusių su *GECAS* ir *GECCAG*, kaip orlaivių pirkėjų, galima įtaka, pagrįstumą nepateikia jokių argumentų, jie turi būti laikomi pagrįstais šio proceso tikslais.

— Horizontali koncentracija verslo klasės orlaivių variklių rinkoje

- 119 Ieškovė ieškinio 31–37 punktuose pateikė išsamias pastabas, kuriomis ginčijamas visų pirma nagrinėjamos rinkos apibrėžimas, taip pat tai, jog Komisija remiasi skaičiais, susijusiais su rinkos dalimis. Nepaisant to, kad šie argumentai yra nurodyti dalyje, pavadintoje „Sprendimo santrauka“, konstatuotina, kad šiuo požiūriu šiame ieškinyje nurodytos faktinių ir teisinių aplinkybių pakanka sudaryti ieškinio pagrindą, galintį – jei jis pagrįstas – panaikinti Komisijos ginčijamajame sprendime padarytą analizę, kiek tai susiję su dominuojančios padėties šioje rinkoje sukūrimu, ypač dėl koncentracijos atsiradusių horizontalių antikoncepcinių poveikių.

Išvada

- 120 Ieškovė neginčijo kelių savarankiškų argumentų grupių, kurios sudaro koncentracijos draudimo pagrindą. Konkrečiai kalbant, ji neginčijo išvados, susijusios su esamos GE dominuojančios padėties sustiprinimu (didelės talpos) regioninių reaktivinių orlaivių variklių rinkoje, nei dominuojančios padėties sukūrimo mažų

jūrinių dujų turbinų rinkoje dėl horizontalių ryšių tarp abiejų įmonių veiklos. Ji taip pat neginčijo išvados, susijusios su esamos GE dominuojančios padėties sustiprinimu didelės talpos verslo klasės orlaivių variklių rinkoje dėl ieškovės paleidimo įrangos ir šių variklių gamybinės veiklos vertikalios integracijos.

121 Taigi ginčijamo sprendimo ginčijami motyvai šiame procese turi būti laikomi pagrįstais. Atsižvelgdama į nagrinėjamų motyvų elementų sąsajinį, bet savarankišką pobūdį – kiekvienas iš jų atskirai iš esmės gali pateisinti koncentracijos draudimą – Komisija visuomet draudžia koncentraciją tuo atveju, jei ginčijamajame sprendime yra tik padarytos išvados dėl antikonkurencinių poveikių, kurie šioje byloje nėra ginčijami. Konkrečiai kalbant, nei iš pranešimo apie kaltinimus, nei iš ginčijamo sprendimo neišplaukia, kad Komisijos teiginys, susijęs su koncentracijos, apie kurią buvo pranešta, nesuderinamumu su bendrąja rinka, yra pagrįstas išimtinai arba iš esmės susietų pardavimų vykdymo analize.

122 Taigi, kadangi nurodyti ieškinio pagrindai, kurie laikomi priimtinais ir darančiais poveikį – jei jie pagrįsti – ginčijamo sprendimo motyvams, susijusiems su susietų pardavimų vykdymu, kryžminiais finansavimais ir horizontaliais antikonkurenciniais poveikiais verslo klasės orlaivių rinkoje, yra neveiksmingi, jie negali panaikinti ginčijamo sprendimo šiame procese.

123 Iš to matyti, kad net darant prielaidą, jog visi šioje byloje ieškovės nurodyti teisiniai pagrindimai ir argumentai yra pagrįsti, jų nepakanka, jog šiame procese būtų panaikintas ginčijamas sprendimas.

2. *Procesinių teisių pažeidimas*

Šalių argumentai

- 124 Ieškovė nurodė ieškinio pagrindą, susijusį su tariamu gynybos teisių pažeidimu. Ji iš esmės teigia, kad ginčijamajame sprendime pirmą kartą pavartodama kryžminio subsidijavimo, vykdomo tarp skirtingų naujo junginio veiklų, ir grobuoniškų kainų sąvokas, Komisija pažeidė gynybos teises.
- 125 Komisija iš esmės atsikirto, kad šie du bylos aspektai buvo glaustai nurodyti 2001 m. gegužės 8 d. pranešime apie kaltinimus ir kad bet kuriuo atveju jie negali būti kvalifikuojami kaip autonomiški kaltinimai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 126 Pažymėtina, kad šioje pagrindinėje byloje tariamas gynybos teisių pažeidimas yra išimtinai susijęs su ginčijamo sprendimo elementais, kuriuos be to ieškovė ginčijo savo kitais ieškinio pagrindais, būtent dėl susietų pardavimų vykdymo ir kryžminio subsidijavimo. Taigi net darant prielaidą, kad šis ieškinio pagrindas yra pagrįstas, jis gali susilpninti tik tas Komisijos argumentų grupes, dėl kurių šie kiti ieškinio pagrindai yra taip pat pateikti. Taigi šis ieškinio pagrindas negali daryti jokio poveikio kitoms argumentų grupėms, kuriomis paremtas ginčijamas sprendimas.
- 127 Taigi pirmasis pagrindas yra neveiksmingas dėl to paties pagrindo ir tų pačių priežasčių, kaip ir kiti ieškovės nurodyti ieškinio pagrindai.

- 128 Bet kuriuo atveju, šioje pagrindinėje byloje konstatuotina, kad nagrinėjamos dvi sąvokos buvo glaustai paminėtos pranešime apie kaltinimus ir jog jos yra glaustai susijusios su kitais elementais, kurie šiame dokumente išsamiai apibūdinti santraukoje, todėl jie nelaikytini savarankiškais kaltinimais. Šiomis sąlygomis ieškovė galėjo tinkamai gintis atsižvelgiant į šiuos svarstymus.

Išvada

- 129 Šiomis aplinkybėmis, kadangi ieškovė neginčijo visų ginčijamo sprendimo teisinių ir faktinių argumentų grupių, iš kurių kiekvienas sudaro pakankamą faktinį ir teisinį ginčijamojo sprendimo pagrindą, net darant prielaidą, kad visi ieškovės teisėtai nurodyti ieškinio pagrindai yra pagrįsti, jos ieškinys negali panaikinti ginčijamo sprendimo šiame procese.

- 130 Ieškinys atmetamas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 131 Pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, jis turi padengti įstojusių į atsakovės, taip pat į bylą įstojusių šalių, *Rolls-Royce* ir *Rockwell* išlaidas pagal jo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia :

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Ieškovė padengia savo, taip pat Komisijos ir į bylą įstojusių šalių patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Pirrung

Tiili

Meij

Vilaras

Forwood

Paskelbta 2005 m. gruodžio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

J. Pirrung

Turinys

Teisės aktai	II - 5534
Ginčo aplinkybės	II - 5535
Ginčijamas sprendimas	II - 5536
Procesas	II - 5538
Šalių reikalavimai	II - 5541
Dėl teisės	II - 5542
1. Dėl ieškinio apimties ir ginčo dalyko	II - 5542
Šalių argumentai	II - 5542
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 5546
Ižanga	II - 5546
Dėl nuorodos į ieškinio pagrindus, nurodytus byloje T-210/01	II - 5548
Dėl prašymo sujungti bylas	II - 5552
Dėl šioje byloje nurodytų ieškinio pagrindų neveiksmingumo	II - 5555
Dėl ieškinio apimties	II - 5563
— Horizontalūs ryšiai didelės talpos regioninių reaktyvinių orlaivių variklių rinkoje	II - 5564
— Horizontalūs ryšiai mažų jūrinių dujų turbinų rinkoje	II - 5566
— Paleidimo įrangos gamybos vertikali integracija	II - 5566
	II - 5573

— Konglomerato poveikiai, atsirandantys dėl vertikalios integracijos .	II - 5567
— Horizontali koncentracija verslo klasės orlaivių variklių rinkoje ...	II - 5568
Išvada	II - 5568
2. Procesinių teisių pažeidimas	II - 5570
Šalių argumentai	II - 5570
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 5570
Išvada	II - 5571
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 5571